JONIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS
ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO JONIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2016 m. sausio 29 d. Nr. A-94
Joniškis

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336, 6 punktu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Joniškio rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Joniškio rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. liepos 3 d. įsakymą Nr. A-676 „Dėl Gyvūnų laikymo Joniškio rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“ su visais pakeitimais.

Šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo ar Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Administracijos direktorius Aivaras Rudnickas

PATVIRTINTA
Joniškio rajono savivaldybės
administracijos direktoriaus
2016 m. sausio 29 d. įsakymu Nr. A-94

GYVŪNŲ LAIKYMO JONIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Joniškio rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriežiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Joniškio rajono savivaldybės (toliau – savivaldybė) gyvenamosiose vietovėse.

2. Taisyklių nuostatos taikomos visoje savivaldybės teritorijoje.

3. Sodininkų bendrijų teritorijose leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymui, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašui ir šių Taisyklių nuostatoms.

4. Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B-1-336 (toliau – Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašas) ir kituose teisės aktuose.

II SKYRIUS
GYVŪNŲ LAIKYTOJŲ PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

5.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsdamas pranešti apie įtariamą užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną ir jo kontaktus su kitais gyvūnais ar žmonėmis Joniškio valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – VMVT) arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

5.4. užtikrinti, kad jo laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, netrikdytų viešosios rimties;

5.5. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežami ar kitu būdu perkeliami gyvūnai būtų vežami pagal Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštį, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu

Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliami į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

5.6. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos 2009 m. spalio 21 d. reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti laidojamos Joniškio rajono savivaldybės administracijos nustatyta tvarka įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

5.7. pranešti apie gyvūno dingimą VMVT ir įmonei, vykdančiai bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone (toliau – įmonė).

III SKYRIUS
DRAUDŽIAMI VEIKSMAI

6. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

6.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

6.2. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo. Išimtis – graužikų ir įvairių parazitų dezinsekcija, deratizacija ir dezinfekcija;

6.3. maudyti, prausti gyvūnus vandens telkiniuose, upėse maudymosi sezono metu;

6.4. prekiauti naminiais gyvūnais neleistinose su VMVT nesuderintose vietose;

6.5. laikyti gyvūnus ant daugiabučių namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose;

6.6. laikyti pavojingus gyvūnus daugiabučiuose namuose ar jų teritorijoje;

6.7. ganyti ūkinės paskirties gyvūnus skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, laikyti dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse, cokolinio aukšto ir kitose patalpose;

6.8. semti smėlį iš vaikų smėlio žaidimo aikštelių, esančių parkuose, daugiabučių gyvenamųjų namų kiemuose, gyvūnų (kačių) kraikui (panaudotas kraikas turi būti išmestas į buitinių atliekų konteinerius);

6.9. vedžioti gyvūnus vaikų žaidimų aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, Joniškio miesto parke.

IV SKYRIUS
BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO IR PRIEŽIŪROS REIKALAVIMAI

7. Gyvūnams turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus nedelsiant jiems turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

9. Lauke laikomi gyvūnai turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

15. Gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietai, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, laikyti ir priežiūrėti naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“.

20. Gyvūnų augintinių savininkai, išskyrus asmenis, užsiimančius versliniu gyvūnų augintinių veisimu, privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai augintiniai nesidaugintų, išskyrus atvejus, kai jie užtikrina gyvūnų augintinių jauniklių perdavimą naujiems savininkams (neįskaitant jų perdavimo gyvūnų globėjui) arba rūpinasi jais patys.

21. Gyvūnai veisiami pagal jų veisimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

V SKYRIUS
SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIAMS GYVŪNAMS LAIKYTI

22. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223.

23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

25.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

25.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas;

25.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342.

27. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

28. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180.

29. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės teritorijoje.

30. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

31. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 ir 8 punktuose.

32. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

32.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganykloms pagerinti pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

32.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

33. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta Taisyklių 32.1 ir 32.2 papunkčiuose, galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

34. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564.

35. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

36. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės teritorijoje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

36.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta ne žemesne kaip 2 m aukščio gyvatvore;

36.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

36.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus,

kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI SKYRIUS
GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

37. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, kuri yra nurodyta Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336, priede.

38. Bute, individualiame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų savininkų sutikimą.

39. Norint laikyti šunį ar katę daugiabučiame gyvenamajame name reikia turėti raštišką kaimyninių butų savininkų sutikimą arba daugiabučio gyvenamojo namo bendrijos leidimą. Laikyti šunį daugiabučio gyvenamojo namo bendrojo naudojimo teritorijoje (voljere ar šuns būdoje) galima tik turint raštiškus daugiabučio gyvenamojo namo butų savininkų sutikimus.

40. Iš buto į laiptinę, koridorių ir kitas bendrojo naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu (didelių veislių šunis ir su antsnukiu).

41. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

42. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290, nustatyta tvarka.

43. Voljeras ar narvas, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

44. Patalpos, voljero ar narvo, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių 19 punkte nurodyto teisės akto priede nustatytas normas.

45. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

46. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų kritulių.

47. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz.: „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

48. Šunis rekomenduojama vedžioti Joniškio rajono savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 25 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz.: „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo auginitį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir

kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

49. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir Tarybos 1996 m. gruodžio 9 d. reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos 2012 m. vasario 6 d. reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtus jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII SKYRIUS
BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

50. Bešeimininkių ir bepriežiūrių gyvūnų gaudymą organizuoja Joniškio rajono savivaldybės administracija (toliau – administracija) pagal sutartis su kompetentingomis įstaigomis, bendrijomis, gyvūnų globos draugijomis ar kitomis organizacijomis, įteisinusiomis savo veiklą įstatymų nustatyta tvarka. Sugauti bešeimininkiai ir bepriežiūriai šunys ir katės 14 parų globojami įmonėje. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar norinčių priglausti sugautą šunį arba katę, įmonė tampa jų savininke. Jei pagaunami paženklinti mikroschema ir registruoti šunys ir katės, įmonė naudodama mikroschemos skaitytuvą nustato gyvūno savininką ir jį informuoja. Pastarasis turi sumokėti įmonei už šuns, katės sugavimą, laikymą ir priežiūrą.

51. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

52. Asmuo, priglaudęs bepriežiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas apie tai turi pranešti seniūnui ir įmonei.

53. Laukinius paukščius, išskyrus balandžius ir varninius paukščius, galima lesinti žiemą, jei tam tikslui įrengiamos ir prižiūrimos lesyklėlės.

VIII SKYRIUS
BEŠEIMININKIŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS

54. Savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių kastravimo programas, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnius kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz.: „Bešeimininkių kačių šėrimo vieta“.

55. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

56. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą gali vykdyti bet kuris asmuo, jei jis laikosi visų šiame skyriuje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

57. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimas vykdomas tokiais etapais:

57.1. bešeimininkių kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jas sugauti;

57.2. bešeimininkių kačių sugavimas;

57.3. bešeimininkių kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

57.4. bešeimininkių kačių sterilizavimas;

57.5. bešeimininkių kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos.

58. Asmuo, ketinantis vykdyti bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą

(suderinta su savivaldybės administracijos vyriausiuoju architektu), kurioje bus galima šerti kates.

59. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su bešeimininkių kačių populiacijos mažinimo reikalavimais, nurodytais Taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją seniūnui. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdys bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą. Prie akto pridedama kačių šėrimo vietos schema.

60. Bešeimininkes kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Bešeimininkės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Draudžiama šerti nesterilizuotas kates, jei tai nesusiję su jų populiacijos mažinimu.

61. Gaudant bešeimininkes kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanoma mažesnį stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

62. Bešeimininkės katės turi būti skiepijamos ir sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Bešeimininkes kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta – nukirptas vienos ausies trečdalis kaušelio.

63. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos, ir gali jas toliau šerti ir prižiūrėti. Asmenys, atliekantys benamių kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

64. Įstaiga, kuri rūpinasi bešeimininkių gyvūnų gaudymu, negali gaudyti pažymėtų bešeimininkių kačių, išskyrus atvejus, kai katė kelia grėsmę kitiems gyvūnams, asmenų turtui ar pačiai katei akivaizdžiai reikalinga veterinaro pagalba.

IX SKYRIUS
PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

65. Bendruosius reikalavimus renginiams su gyvūnais organizuoti, gyvūnų sveikatos reikalavimus, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2.

66. Organizuojantys renginius su gyvūnais Joniškio rajono savivaldybės teritorijoje renginių organizatoriai privalo informuoti Joniškio rajono savivaldybės administraciją ir VMVT.

X SKYRIUS
LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

67. Sužeisti, rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti apžiūrėti veterinarijos gydytojo. Veterinarijos gydytojas įvertina gyvūno būklę, nesant jokių sveikatos sutrikimų, gyvūnas saugiai grąžinimas į laisvę, prireikus – paliekamas gydyti ir tik visiškai išgydytas saugiai grąžinamas į laisvę.

68. Veterinarijos gydytojui nustačius gyvūno sveikatos sutrikimus, kurie po tinkamo gydymo neišnyksta ir trukdo gyvūnui grįžti į gamtinę aplinką, suderinus su Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento Joniškio rajono agentūra, gyvūnas perduodamas asmeniui ar institucijai, galintiems sudaryti reikiamas gyvūno laikymo sąlygas ir užtikrinti gyvūno gerovę. Kitu atveju gyvūnas užmigdomas.

69. Asmenys, pastebėję į miestą, miestelį atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento Joniškio rajono agentūrai, kuri nedelsdama imasi veiksmų, kad sugautų ir grąžintų laukinį žvėrį į natūralią aplinką.

XI SKYRIUS
LIGŲ PROFILAKTIKA

70. Nesveiki gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Draudžiamas nesveikų gyvūnų kontaktas su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

71. Gyvūnų laikytojai privalo užtikrinti šunų, kačių ir šeškų, o užkrėstoje gyvūnų laikymo vietoje – visų imlių pasiutligei gyvūnų vakcinaciją nuo pasiutligės ne rečiau kaip vieną kartą per 12 mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinos gamintojo instrukcijoje. Rekomenduojama šunis, kates kasmet vakcinuoti nuo infekcinių ligų (maro, infekcinio hepatito, gastroenterito ir kt.), atlikti gyvūnų dehelmintizaciją pagal veterinarijos gydytojo nurodytą grafiką. Šunims ir katėms nuo 3 mėn. amžiaus turi būti atliekama privaloma vakcinacija nuo pasiutligės.

72. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones ar kitus gyvūnus ar gyvūno elgesys ir išvaizda įtartini, nukentėjęs asmuo nedelsiant turi kreiptis į asmens sveikatos priežiūros įstaigą, kuri apie apkandžiojimą praneša Šiaulių visuomenės sveikatos centro Joniškio skyriui, o šis informuoja VMVT. Gyvūno savininkas privalo vykdyti Šiaulių visuomenės sveikatos centro Joniškio skyriaus ir VMVT nurodymus.

73. Apkandžiojusį ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

74. Įtariant, kad pagauti benamiai ar pasiklydę gyvūnai serga pasiutlige, jie turi būti laikomi gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 dienų, kad būtų galima stebėti juos, nustatyti diagnozę, jų kontaktus su kitais gyvūnais ir žmonėmis.

75. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, turi apie tai pranešti VMVT.

XII SKYRIUS
AIKŠTELĖS ŠUNIMS VEDŽIOTI

76. Aikštelės šunims vedžioti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendro naudojimo želdynuose, miško, parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose.

77. Aikštelės turi būti aptvertos ne žemesne kaip 1,5 m aukščio tvora, kietos arba žolės dangos. Jose gali būti pastatytas šis inventorius: dėžių šunų ekskrementams supilti, gyvūnų dresūros įrenginių, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko ir prižiūri aikštelę, išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

78. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Aikštelė šunims vedžioti“ ir apvaliu 25 cm skersmens ženklu, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas.

79. Aikštelių priežiūrą organizuoja Joniškio rajono savivaldybės administracija, sudarydama sutartis su įmonėmis.

80. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, vasarą šienaujamos.

81. Joniškio rajono savivaldybės administracija turi teisę nustatyti aikštelių šunims vedžioti skaičių, dydį ir jose įrengiamą inventorių.

XIII SKYRIUS
ŽENKLINIMAS, REGISTRAVIMAS IR IDENTIFIKAVIMAS

82. Visi gyvūnų augintiniai (katės, šunys, šeškai), esantys savivaldybės teritorijoje, privalo būti paženklinti mikroschema ir įregistruoti valstybiniame Gyvūnų augintinių registre, vadovaujantis Gyvūnų augintinių ženklinimo ir registravimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2015 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. 3D-959 „Dėl Gyvūnų augintinių ženklinimo ir registravimo taisyklių patvirtinimo“.

83. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas atsako už gyvūno augintinio ženklinimą mikroschema, registravimą ir privalo turėti gyvūno ženklinimą ir registravimą patvirtinančius dokumentus.

84. Gyvūno savininkas per 3 darbo dienas nuo gyvūno dingimo dienos apie tai turi pranešti seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone.

85. Gyvūno savininkas, atgavęs gyvūną per 3 darbo dienas nuo gyvūno atgavimo dienos, apie tai praneša seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone.

86. Asmuo, sugavęs benamį gyvūną, privalo nedelsdamas apie tai pranešti VMVT (gyvūnų augintinių registratoriui) ir įstaigai, vykdančiai bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone arba grąžinti gyvūno savininkui.

87. Sugautų gyvūnų augintinių, paženklintų mikroschema, identifikavimą vykdo VMVT ir įmonė, vykdanti bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone.

88. Jei gyvūnų augintinius viešojoje vietoje pagauna įstaiga, vykdanti bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Joniškio rajone, gyvūnų savininkas už pabėgusio ar kitaip dingusio augintinio (katės, šuns, šeško) sugavimą, identifikavimą, laikinąją globą, suteiktas būtinas veterinarines paslaugas turi sumokėti teisės aktų nustatyta tvarka pagal patvirtintus įkainius.

89. Ūkinės paskirties gyvūnų registravimas ir identifikavimas vykdomas laikantis Ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimo ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklinimo ir apskaitos tvarkos aprašo.

XIV SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

90. Šių taisyklių kontrolę pagal savo kompetenciją vykdo Joniškio rajono savivaldybės administracijos Infrastruktūros skyriaus Viešosios tvarkos poskyris, policijos pareigūnai, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento Joniškio rajono agentūros pareigūnai, seniūnai, VMVT atsakingi darbuotojai.

91. Asmenys, pažeidę šių taisyklių reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

_____